

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2007. évi április hó 10. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2006. évi november hó 28. napján kihirdetett **11.B.710/2006/16.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

A vádlott cselekményét emberölés bűntette kísérletének minősíti.

A börtön tartamát **3 (három) év 6 (hat) hónapra súlyosbítja.**

A vádlottat **3 (három) év közügyektől eltiltásra is ítéli.**

A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Megállapítja, hogy a megsemmisíteni rendelt bűnjel a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányságnál helyesen Tny.6/2006. tételszám alatt került bevételezésre.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat 1 rb. életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérlete miatt, mint tettest 2 év börtönbüntetésre ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Az eljárás során bűnjelként lefoglalt és a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság bűnjelkamrájában 20/2006. szám alatt bevételezett és kezelt 1 zacskó üvegszilánk lefoglalását megszüntette és megsemmisítését rendelte el. Kötelezte a vádlottat 22.116.- forint bűnügyi költség

megfizetésére az államnak, a fennmaradó 13.700.- forint bünygyi költségről úgy rendelkezett, hogy az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyész, a vádlott terhére eltérő jogi minősítés, emberölés büntette kísérletének megállapítása, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.5/2007. számú átiratában az ügyészi fellebbezést indokaival együtt fenntartotta és a tényállás bizonyos pontokon való kiegészítése és helyesbítése mellett az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítéltábla a vádlott bűnösségét emberölés büntettének kísérletében állapítsa meg, melyet a vádlott eshetőleges szándékkal valósított meg (BH. 2007.1.). Ezért arányos végrehajtandó szabadságvesztést és közügyektől eltiltást, mint mellékbüntetést alkalmazzon. Indítványában a bűnösségi körülményeket is észrevételezte.

A fellebbezési nyilvános ülésen az ügyész az átiratban előterjesztetteket fenntartotta azzal, hogy a vádlottal szemben lényegesen súlyosabb végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta.

A fellebbezési nyilvános ülésen a vádlott és a védő az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla az ügyészi fellebbezést alaposnak ítélte és az ügyész észrevételeit is osztotta.

A másodfokú eljárásban a védő bizonyítási indítványt terjesztett elő, melyhez a fellebbezési nyilvános ülésen a vádlott is csatlakozott. A védő álláspontja szerint arra alapítottan, hogy az italfogyasztás miatt a vádlott tudatában nem valós, hanem hallucináció lehetett annak megjelenése, hogy a sértett gúnyosan mosolygott rá, felvetődik a cselekmény kóros elmeállapotban való elkövetése. Becsatolta **(1. sz. szakértő neve)** és **(2. sz. szakértő neve)** igazságügyi elmeorvos-szakértők felkérésére készült szakvéleményét, mely szerint a vádlottnál tekintettel arra, hogy az ittasság foka tisztázatlan maradt, abortív kóros részegséget kizárni nem lehet. Ezért a két szakértő bevonását és a vádlott vizsgálata alapján beszámítási képességére elmeorvos-szakértői vélemény beszerzését indítványozta. Indítványozta továbbá az eszközként használt pohár eltörésének helyére és módjára, a helyszíni fényképfelvételeket készítő **(név)** rendőr bünygyi technikus tanúkénti megidézését arra, hogy az üvegszilánkok a helyszínen hol helyezkedtek el, és nyomszakértő kirendelését arra, hogy a lefoglalt pohárdarabokból kirakható-e egy egész pohár.

Bf.I.53/2007/4.

Az ügyész a bizonyítási indítványok elutasítását indítványozta.

Az ítélet tábla a védő és a vádlott által indítványozott bizonyítást szükségtelennek tartotta. A vádlott hallucinálását kizárja, hogy állításának megfelelően két tanú - a barátja, és a felesége - is látta, hogy a cselekmény előtt a sértett gúnyosan nézett, illetve mosolygott (első fokú 16. sorszámu tárgyalási jegyzőkönyv 9. oldal 2. bekezdése és 21. oldal 1. bekezdése).

A védő által felkért szakértők véleményével ellentétben megállapítást nyert és az elsőfokú bíróság a tényállásban is rögzítette, hogy a vádlott az este folyamán nagyobb mennyiségű szeszestalt fogyasztott, amitől leittasodott. Ugyanakkor nála abortív kóros részegségre utaló tünet, illetve adat az egész eljárás során nem merült fel és az sem, hogy beszámítási képessége bármilyen okból kizárt vagy korlátozott lett volna.

A cselekmény elkövetésekor még tartott a szilveszteri mulatság, a vendégek csak ezt követően távoztak el. A helyszíni szemle megtartására és a fényképfelvételek készítésére ezt követően került sor. A fényképfelvételek az iratokhoz vannak csatolva, melyeken üvegcserépek a lépcső tövében, az első és a második lépcsőfokon láthatók. Mivel a sok távozó vendég a földre került pohárdarabokat összetaposhatta, elrugdoshatta, egyáltalán nem biztos, hogy a pohár, illetve egyes részei eredetileg is azon a helyen törtek el, ahol darabjait a helyszíni szemle során megtalálták. A megtalálás helye a leírtak szerint megfelelően dokumentálva van, így erre **(név)** bűnügyi technikus tanúkénti kihallgatása szükségtelen.

A pohárdarabok helyszínen való elmozdulásának lehetősége miatt, a vádlott védekezése az indítványozott tényre vonatkozó nyomszakértői véleménnyel sem lenne alátámasztható.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla a bizonyítási indítványokat elutasította.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt, a tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok egybehangzó adataira és a vádlottnak a fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatára figyelemmel az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette:

A vádlott házastársa foglalkozás és jövedelem nélküli.

A cselekmény 2006. január hó 1. napján történt.

Az első fokú ítélet 2. oldal 7. bekezdésének utolsó sorában nyilvánvaló elírás miatt „mulatságot rendeltek” helyett az helyes, hogy mulatságot rendeztek.

A vádlott a sértett nyakának bal oldalát, az éles végű pohárdarabbal megvágta.

A törött pohárdarab a vádlott által használt módon emberi élet kioltására is alkalmas.
A nagy nyaki erek sérülése a gyors elvérzés miatt halálos sérülést jelenthet.
A nyaki főverőér a seb vonalától 1,5 hüvelykujjnyi távolságra volt.
A súlyosabb sérülés elmaradása nem a vádlotton múlt.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, a fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A vádlott és a védő eltérő tényállás megállapítást célzó indítványa a bizonyítékok mérlegelését támadja. Az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítást folytatott le. Részletesen számba vette és elemezte a vádlott nyomozás során és tárgyaláson tett vallomásait, meghallgatott valamennyi számba vehető tanút és az orvosszakértőt. Bizonyítékértékelési kötelezettségének eleget tett.

A vádlott védekezése csak abban volt következetes, hogy a sértettet nem a törött üvegpohárral vágta meg, de ennek megtörténtét már eltérően vallotta. A pohár állapotára és az elkövetés módjára vonatkozó vallomások alapján a tanúk két csoportba oszthatók. Az egyik csoportba tartozók, akik többnyire a sértett társaságában voltak azt vallották, hogy a vádlott törött pohárral szúrta, illetve ütötte nyakon a sértettet és közülük **1. sz. tanú** azt is látta, amikor a vádlott a poharat előtte eltörte, **2. sz. tanú** pedig, az ezzel járó csörömpölést hallotta. A sértett ugyancsak ezen tanúkkal egybehangzóan vallott. A tanúk másik csoportjának, akik a vádlott barátai, hozzátartozói, vallomása szerint viszont a vádlott ép pohárral megdobta a sértettet. Azt az elsőfokú bíróság dönti el, hogy mely bizonyítékokat fogadja el. A jelen esetben objektív bizonyíték az orvosszakértői vélemény alapján döntötte el, hogy a tanúk mely csoportjának vallomását fogadja el. (**3. sz. szakértő neve**) igazságügyi orvosszakértő a sérülés okozását a felmerült valamennyi ép pohárral való elkövetési módban kizárta. Erre figyelemmel helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor azon tanúk vallomását fogadta el, akik a törött pohárral való elkövetést vallották és akkor is, amikor a tényállást ezen vallomásokra alapította.

A fentiek alapján megállapított tényállás megalapozott. Megalapozott tényállás esetén pedig a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő mérlegelésére nincs törvényes lehetőség.

Bf.I.53/2007/4.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére. Tévedett viszont a minősítést illetően, amikor a cselekményt életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének minősítette.

A vádlott a sértettet váratlanul, a nyakra célzottan, éles végű pohárdarabbal, nyakának bal oldalán megvágta. A sértett a nyaka bal oldalán 7 cm hosszú, 2 - 4 mm mélységű, vágott jellegű sérülést szenvedett. A seb vonalától a nyaki főverőér 1,5 harántujjnyi távolságra volt és a légembólia kialakulásához 5 mm mélységű sérülés is elegendő lett volna. Az erőbehatás ugyan nem ismert, de a nyakra irányuló erőbehatás intenzitásának nincs meghatározó jelentősége, mert a kis- esetleg közepes erővel leadott behatás is sértheti a nyaki verőeret oly módon, hogy az a sértett halálát eredményezi. Erre pedig, a vádlott által kifejtett mechanizmus is alkalmas volt, hiszen a vágott sérülés akként keletkezik, hogy az eszköz éle párhuzamos a testfelülettel és merőlegesen hatol a testbe.

Az ítéletábra a minősítést illetően az ügyész álláspontjával értett egyet. Az elkövetés tárgyi tényezőiből ugyanis, mégpedig a sérülés irányzottságából, helyéből, az alkalmazott eszközből és az elkövetési módból egyértelműen az tűnik ki, a vádlott tudata feltétlenül átfogta akár a halálos sérülés keletkezésének lehetőségét is, amibe belenyugodott. Annak nincs jelentősége, hogy a cselekmény rögtönös elhatározásból fakadt és, hogy a vádlott ölésre utaló kijelentést nem tett. Mindezek által eshetőleges szándékkal a Btk. 16. §-ára figyelemmel a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint büntetendő emberölés büntettének kísérletét valósította meg.

A megváltozott jogi minősítés szempontjából is vizsgálta az ítéletábra a bűnösségi körülményeket. Megállapította, hogy azokat az elsőfokú bíróság általában helyesen sorolta fel, de további súlyosító körülmény, hogy a vádlott a bűncselekményt ittas állapotban követte el és további enyhítő körülmény az eshetőleges szándék.

Az ítéletábra megítélése szerint a súlyosabb minősítésre és a cselekmény tárgyi súlyára figyelemmel a kiegészített bűnösségi körülmények mellett is a vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt. Ezért az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztést súlyosbította. Az enyhítő körülményekre figyelemmel viszont úgy látta, hogy a törvényi minimumban meghatározott 5 évi szabadságvesztés túl szigorú, ezért a Btk. 87. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával a börtön tartamát 3 év 6 hónapra súlyosbította. A két évet meghaladó szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére már nincs törvényes lehetőség, de a vádlott esetében egyébként is szóba sem jöhetne. Mivel végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására került sor, az ítéletábra a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

A bűncselekmény jellegére tekintettel a vádlottat méltatlannak találta a közügyekben részvételre, ezért a Btk. 53. és 55. §-a alapján a szabadságvesztéssel arányos mértékben 3 év közügyektől eltiltásra is ítélte.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla az ügyész fellebbezését alaposnak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmazza a bűnjel tételszámát, ezért megállapította, hogy a megsemmisíteni rendelt bűnjel a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányságnál Tny.6/2006. tételszám alatt került bevételezésre.

Szeged, 2007. évi április hó 10. napján

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja, előadó

Sefta Márta dr. s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.I.53/2007/4. számú ítélete és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 11.B.710/2006/16. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2007. évi április hó 10. napján

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke